

PŘIPOMÍNKY

k materiálu Ministerstva spravedlnosti

Návrh zákona o preventivní restrukturalizaci

V Praze dne 27. srpna 2021
Č. j.: 69/6000/2021

A. OBECNÁ PŘIPOMÍNKA

Přílišná komplikovanost zákona

Protože disponujeme historickými daty týkajícími se reorganizace, což je institut (právní nástroj), který se svým zaměřením v zásadě shoduje s preventivní restrukturalizací, máme za to, že ze zmíněných historických dat lze dovést následující skutečnosti, které mohou sloužit i jako východiska pro hodnocení obsahu předkládaného návrhu:

Za období 2008 až červen 2021 (tj. za období 13 a půl roku) bylo 217 „firemních“ úpadků řešeno reorganizací. Za stejné období bylo řešeno konkurzem 13 372 „firemních“ úpadků. Z uvedeného vyplývá, že **počet povolených reorganizací činí pouze 1,6 procenta**.

Ze zmíněných 217 povolených reorganizací splnilo nastavené podmínky reorganizace pouze 86 subjektů. Devět z nich však skončilo v průběhu následujících let v opakované insolvenční. V hodnocení tedy vychází, že jako úspěšné lze pouze 77 případů povolených reorganizací (podíl úspěšných reorganizací činí pouhé 0,6 % na celkovém počtu insolvenčních). **Průměrně tak připadá na jeden rok zhruba 6 úspěšných reorganizací firem na průměrných 990 případů insolvence ročně.** Je evidentní, že institut reorganizace nelze hodnotit jako úspěšný, a to zejména s přihlédnutím k tomu, kolik finančních prostředků a času jednání různých expertních komisí bylo na přípravu insolvenčního zákona vynaloženo. Přičteme-li k tomu i reputační kritéria – tedy nenaplněná očekávání účastníků insolvenčních procesů – nelze než konstatovat zjevný nepoměr mezi vynaloženým úsilím a očekávanými na straně jedné a konečným výsledkem na straně druhé.

S odvoláním na shora uvedené tedy máme zkušenostmi podložené obavy, že institut preventivních restrukturalizací v budoucnu vykáže podobný výsledek jako institut reorganizace, který předpokládaná očekávání rozhodně nenaplnil. Navrhované řešení v sobě navíc neobsahuje žádná opatření, která by fungovala jako prevence před zneužíváním (což je bohužel charakteristický rys úpadkového práva). Za zásadní problém přitom vnímáme přílišnou pasivitu příslušných státních orgánů, které samy nepodávají insolvenční návrhy a mlčky přihlížejí, jak objektivně „nemocné“ firmy přežívají v předluženém finančním stavu. Aktivita státních orgánů jako nejčastějších a neinformovanějších věřitelů by pozitivně ovlivnila záchranu firem před stagnací a zamrznutím

v bezvýhodném úpadku. V tomto směru však nedochází k žádnému posunu a ani navrhovaná úprava nic takového nepředkládá.

Nicméně v současné situaci jako pragmatici soudíme, že nemá smysl zákon zavrhnout *en bloc*. Domníváme se, že za určitých podmínek může institut preventivní restrukturalizace firmám napomoci odvrátit bankrot. Oporu pro tento názor nacházíme v datech o moratoriích (soudní ochraně dlužníků před věřiteli podle insolvenčního zákona), která ukazují, že mimořádná moratoria podle tzv. Lex covid I. a II. měla smysl. Moratoria podle našich dat představují zatím první indikátor dluhových problémů podnikatelské sféry. Počty konkurzů i oddlužení v roce 2021 ještě nesignalizují žádný významný nárůst insolvenčních řízení. **Aktuální statistika „přeživších“ po moratoriu za období pandemie covid-19 se jeví úspěšnější, než tomu bylo v období finanční krize v letech 2008 až 2010**, byť připouštíme, že výsledná statistika může v budoucnu ještě vykázat zhoršení, protože část subjektů, které moratorium využily v době covid-19, ještě v insolvenci skončit může.

Podle našeho názoru je tedy potřebné, aby byl návrh zákona přepracován v tom směru, že dojde k jeho administrativně-procesnímu zjednodušení, budou do něj zakomponována opatření, která budou ve vyšší míře bránit zneužívání institutu preventivní restrukturalizace, a opatření, která budou podněcovat (vyžadovat/motivovat) zainteresované státní orgány k intenzivnějšímu využívání insolvenčních nástrojů vůči firmám v (před)úpadkové fázi jejich vývoje.

B. KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA

1. Připomínka k ustanovení § 81 odst. 2 písm. c), § 84 odst. 3 a § 122 odst. 1 a 2

Požadujeme odstranit neurčitý právní pojem „hlavní zájmy podnikatele“.

Odůvodnění:

Při vytváření nového právního předpisu by se měl zákonodárce vyvarovat používání neurčitých právních pojmů. Adresátům právní normy by měla být tato norma srozumitelná, jednoznačná. Použití neurčitého právního pojmu vede k narušení právní jistoty, neboť pro adresáta právního předpisu není ze samotného textu zjevné, jaký je obsah a rozsah příslušného pojmu. A to zejména, pokud se jedná o nový právní předpis. Stejný postup by se měl uplatnit i při transpozici směrnice.

Z výše uvedeného právního pojmu není zjevné o jaké „hlavní“ zájmy podnikatele se jedná.